

Sygn. akt I ACz 192/14

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2014 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący : SSA Wiesława Kaźmierska (spr.)

Sędziowie : SA Mirosława Gołuńska

SA Danuta Jezierska

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2014 roku w Szczecinie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa T. P.

przeciwko Skarbowi Państwa-Komendantowi Policji S.

o zapłatę i ochronę dóbr osobistych

na skutek zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 2 stycznia 2014 roku, sygn. akt I C 466/12

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

SSA D. Jezierska SSA W. Kaźmierska SSA M. Gołuńska

Syg. akt I ACz 192/14

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 2 stycznia 2014 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie odrzucił apelację powoda T. P. od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 29 października 2013r., wniesioną pismem z dnia 28 listopada 2013r.

W uzasadnieniu Sąd argumentował, iż zarządzeniem z dnia 9 grudnia 2013r. powód został wezwany do uzupełnienia w terminie tygodniowym braków formalnych wniesionej apelacji poprzez wskazanie zakresu zaskarżenia, tj. sprecyzowanie czy zaskarża wyrok w całości czy w części, przedstawienia zarzutów apelacyjnych wraz z ich uzasadnieniem, wskazania czy wnosi o zmianę czy uchylenie zaskarżonego wyroku z zaznaczeniem zakresu żądanej zmiany lub uchylenia oraz przedłożenia odpisu apelacji pod rygorem odrzucenia apelacji. Wezwanie zostało doręczone powodowi w dniu 17 grudnia 2013r., a zatem termin do uzupełnienia braków formalnych upłynął w dniu 24 grudnia 2013r. Powód pomimo wezwania nie uzupełnił braków formalnych apelacji, a w odpowiedzi na zobowiązanie w piśmie z dnia 23 grudnia 2013r. stwierdził, że nie potrafi uzupełnić braków apelacji. W tej sytuacji Sąd Okręgowy odrzucił apelację na podstawie art. 370 k.p.c.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniósł powód, domagając się jego uchylenia. Wyjaśnił, że nie uzupełnił braków formalnych apelacji, gdyż nie posiada takiej wiedzy, aby mógł to zrobić samodzielnie.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stosownie do art. 368 § 1 k.p.c. apelacja powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego (m.in. zgodnie z art. 128 § 1 k.p.c. do pisma procesowego należy dołączyć jego odpisy i odpisy załączników dla doręczenia ich uczestniczącym w sprawie osobom), a ponadto spełniać wymienione tam szczegółowe warunki.

Po analizie akt sprawy Sąd Apelacyjny doszedł zatem do jednoznacznego przekonania, że powód T. P. słusznie został wezwany w Sądzie pierwszej instancji, przy odpowiednim zastosowaniu art. 130 § 1 k.p.c., w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia apelacji, do usunięcia jej braków formalnych (k. 171), gdyż w żadnym razie nie spełniała ona szczegółowych warunków z art. 368 § 1 k.p.c. ani też nie zawierała odpisu dla doręczenia pozwanemu. Przedmiotowe wezwanie (k. 174) zostało doręczone powodowi w dniu 17 grudnia 2013 r. (k. 190), lecz w wyznaczonym w wezwaniu terminie T. P. złożył jedynie pismo, w którym stwierdził, że nie potrafi usunąć braków formalnych apelacji i powinno sądowni wystarczyć, to co napisał (k. 191).

Sąd Odwoławczy w pełni podziela stanowisko Sądu Okręgowego, iż w opisanej sytuacji skarżący nie uzupełnił braków formalnych apelacji wywiedzionej od wyroku z 29 października 2013 r., co zresztą sam wyraźnie przyznał w treści rozpoznawanego zażalenia. Nie sprzeciwia się temu treść rzezonego pisma powoda z dnia 24 grudnia 2013 r.

Należy zwrócić skarżącemu uwagę, że z istoty uzupełniania braków formalnych, a także z utrwalonej praktyki sądowej wynika, iż czynności podejmowane w tym zakresie są czynnościami procesowymi stron, które nie mogą być podejmowane przez inne podmioty (organy procesowe). W tej sytuacji niedopuszczalne i bezzasadne jest przerzucanie na sąd wykonywania czynności obciążających stronę, choćby miały charakter techniczny, gdyż mogłoby to prowadzić nie tylko do anarchizacji procesu cywilnego, ale także do naruszenia zasady równości stron (vide: uchwała Sądu Najwyższego z dnia 27 lutego 2008 r., III CZP 135/07, OSNC 2009/2/25). Także w przypadku osób przebywających w zakładzie karnym ustawodawca nie przewiduje żadnych odstępstw, jeśli chodzi o dochowanie warunków formalnych środków zaskarżenia.

Na sądzie spoczywa więc jedynie obowiązek, w granicach wyznaczonych ustawą, jasnego i niedwuznacznego formułowania wezwań, aby u strony, do której jest skierowane, nie powstała wątpliwość co do przedmiotu wezwania i rygorów grożących w razie niezastosowania się do jego treści (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 marca 2003 r., I PZ 158/02, OSNP-wkl. 2003/15/4).

Przedmiotowe wezwanie z dnia 9 grudnia 2013 r. jak najbardziej spełnia takie wymagania. Sąd Okręgowy nie był natomiast zobowiązany ani nawet uprawniony do podjęcia się eliminowania braków formalnych apelacji w zastępstwie samej strony powodowej, a niewątpliwie braki te były tego rodzaju, że uniemożliwiały nadanie jej biegu. Zgodnie zaś z art. 370 k.p.c. Sąd pierwszej instancji odrzuca apelację, której braków strona nie uzupełniła w wyznaczonym terminie, co w związku z powyższym musiało nastąpić w analizowanym przypadku.

Na marginesie Sąd Apelacyjny pragnie również zaznaczyć, iż co prawda wniosek powoda o ustanowienie pełnomocnika z urzędu został prawomocnie oddalony w postępowaniu o sygn. akt I Co 200/11, to jednak nie został on przez niego później ponowiony, a również podjęte przezeń czynności choćby w ramach usuwania braków formalnych niniejszego zażalenia dodatkowo świadczą o tym, że pozostawało to w sferze jego możliwości. Nie sposób przecież nie zauważyć, iż na wezwanie sądu był on już w stanie samodzielnie sformułować wniosek co do postulowanego sposobu rozstrzygnięcia przez Sąd drugiej instancji oraz sporządzić odpis zażalenia.

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c., oddalił zażalenie jako bezzasadne.

SSA D. Jezierska SSA W. Kaźmierska SSA M. Gołuńska